

ДРУГАРСКА РАЗДЕЛА НА БОЙНОТО ПОЛЕ

Атаката започва. Пред войниците застава поручика. Той излазя напред, изважда сабята си, казва нещо, и приведен тржгва кжм вжрха, като джржи сабята високо над себе си. Наблизо подир него вжрват войниците, Те са вече на самия вржх.

Нови кжлба дим се разстилат над тях и нови трясжци се разнесят. Сабята на поручика блесва високо за миг още еднаж и той заедно с войниците се прехвжрля от другата страна на рида.

Зад тях настжпат други войници. Води ги фелтфебела. Пржснати вжв верига, те тичат с всичка сила, лягат за миг и отново бягат напред

От вжрха се показва войник. Той е гологлав и носи някого на ржце. Когато наближи веригата, фелтфебела застава мрачен и смаян. В лицето на ранения той позна поручика и глухо извика: „Ах, Господин поручик!“ „Ах, Господин поручик“ повтори пак и искаше да каже нящо, но не можеше.

Лицето на поручика е бледно като платно. Очите му затворени. Косите разбжркано падат вжрху челото му. Той е отпуснал глава вжрху гжрдите на войника, който го носи. Едната му ржка виси. Сабята я нема, а ножницата се влачи и звжнти по земята. Войника носи поручика на ржце, но и той е ранен и облен в кржв.

— Чакай, чакай да видя за последен пжт поручика, вика фелтфебела. Чакай! Не се знае ще се срещнем ли вече живи.

— Има надежда, кратко отвржща войника. Не е ударен лошо.

Фелтфебела доближава и мжлком целува кжрвавото чело на бойния си другар.

А стрелбата се засилия. Западват снаряди по често и по близо.

Изведнаж бели облачета се появяват над тях. И, преди да се чуе гржма, тримата другари пронизани падат мжртви на земята...

До техните трупове люлее клонки цжфнал? шипка.

Хр. Сласовски